

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Bergamo (Włochy) w dniu 1 kwietnia 2011 r. — Procura della Repubblica przeciwko Ibrahimowi Musicowi

(Sprawa C-156/11)

(2011/C 269/36)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Bergamo

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Ibrahim Music

Na mocy postanowienia z dnia 21 czerwca 2011 r. Trybunał wykreślił sprawę z rejestru.

Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii

(Sprawa C-185/11)

(2011/C 269/37)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: K.Ph. Wojcik, M. Žebre i N. Yerrell)

Strona pozwana: Republika Słowenii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Republika Słowenii dokonując nieprawidłowej i niepełnej transpozycji do krajowego porządku prawnego dyrektyw Rady 73/239/EWG⁽¹⁾ i 92/49/EWG⁽²⁾, uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 8 ust. 3 wskazanej dyrektywy 73/239 i art. 29 i 39 wskazanej dyrektywy 92/49, a także zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 56 i 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

— obciążenie Republiki Słowenii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektyw 73/239/EWG i 92/49/EWG upłynął w dniu 1 maja 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 228 z 16.8.1973, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 228 z 11.8.1992, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Passau (Niemcy) w dniu 16 maja 2011 r. — Alexander Heimann przeciwko Kaiser GmbH

(Sprawa C-229/11)

(2011/C 269/38)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Arbeitsgericht Passau (Niemcy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Alexander Heimann.

Strona pozwana: Kaiser GmbH.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej z dnia 12 grudnia 2007 r. lub art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom albo praktykom krajowym, zgodnie z którymi w przypadku ograniczenia liczby dni roboczych w tygodniu w wyniku zgodnego z prawem wprowadzenia pracy w skróconym wymiarze czasu prawo pracownika zatrudnionego w skróconym wymiarze czasu pracy do płatnego urlopu rocznego zostaje dostosowane pro rata temporis w stosunku liczby dni roboczych w tygodniu pracy w skróconym wymiarze czasu do liczby dni roboczych w tygodniu pracy w pełnym wymiarze czasu i w związku z tym pracownik zatrudniony w skróconym wymiarze czasu pracy uzyskuje podczas świadczenia pracy w skróconym wymiarze czasu odpowiednio ograniczone prawo do urlopu?

- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej z dnia 12 grudnia 2007 r. lub art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom albo praktykom krajowym, zgodnie z którymi w przypadku ograniczenia liczby dni roboczych w tygodniu do zera w wyniku zgodnego z prawem wprowadzenia „pracy w zerowym wymiarze czasu” prawo pracownika zatrudnionego w skróconym wymiarze czasu pracy do płatnego urlopu rocznego zostaje dostosowane pro rata temporis do zera, a pracownik zatrudniony w skróconym wymiarze czasu pracy nie uzyskuje w ogóle podczas „pracy w zerowym wymiarze czasu” prawa do urlopu?

⁽¹⁾ Dz.U. 299, s. 9.